

Spoštovani !

Danes se nahajamo na enem od 54 grobišč, kjer so pokopani partizani, borci proti Hitlerjevemu nasilju, fašizmu in rasizmu.

Je pa prav to grobišče nekaj posebnega:

Tukaj sta pokopana tudi dva partizana, brata Feliks in Tonček Hobel, rojena na Rojakovi domačiji v Pogrčah. Pa še eden od Rojakovih fantov, Franci, tudi partizan, je pokopan v Šentvidu v Podjuni.

Rojakova domačija je plačala v borbi za svobodo ogromno ceno – tri mlade zavedne in zagnane fante.

Kaj je to pomenilo za družino, za rod, si niti predstavljat ne moremo.

Je pa še en primer, ker so trije fantje ene družine žrtvovali svoja mlada življenja v boju za narod, mir in svobodo, to so Urhovi iz Šentlipša.

Sicer je prešlo že 78 let in več od teh hudih dogodkov, toda naloga in oporoča nas vseh je, da teh žrtev nikoli ne pozabimo.

Neglede na politično ali versko opredelitev mora biti skrb nas vseh, da se skozi vse čase z ponosom spomnimo na naše padle partizane, ter na dogodke tistih časov. Saj to so bili trenutki, ko je slovenski narod z izjemnim pogumom, trdoživostjo in požrtvovalnostjo pokazal, da se je sposoben boriti za svoje preživetje. Naša naloga je tudi ta, da prenesemo te zgodovinske dogodke na našo mladino in bodoče rodove.

Saj to je vedno trajajoča mirovna zamisel – nikoli več vojne !

Prav naš narod je posebno trpel pod fašizmom. Samo z stalnim opozarjanjem in ozaveščanjem v družbi preprečimo lahko to, da se bi kaj takega ponovilo.

Kot pa vidimo in opažamo, to ni enostavno. Ne samo pri nas, temveč po vsej Evropi dviga fašizem glavo. To je tudi med drugim posledica tega, da denacifikacija po vojni ni uspela, ali pa niti ni bila zaželjena. Sadove tega opažamo povsod. Izraža se na razne načine, sicer pa je najbolj opazna v nestrpnosti do drugače mislečih, migrantov, versko ali spolno drugače usmerjenih. In konec koncev smo tudi mi kot narodna manjšina pod pritiskom.

Zato je pomembno, da smo stalno pozorni na take pojave, in tem se moramo upreti. Slovenski narod si je nabral tozadevno veliko izkušenj, znamo se upreti, in bomo se uprli.

Prav tako se bomo zavzemali za naše pravice, ki so nam zajamčene, a ne povsem izpolnjene.

Upam da s pomočjo demokratičnih in antifašističnih struktur nemškogovorečih sodeželanov. Saj prav ob teh vprašanjih se opaža, v koliko je nam naklonjena Koroška in Avstrijska demokratična javnost.

Na koncu vas vabim vse, da se udeležujete prireditev, seminarjev, pohodov in srečanj, da skupaj krepimo demokratično in enakopravno družbo.